

בס"ד. ר"ד בעת סעודת מוצאי יום הכיפורים, ה'תשכ"ט.

רשימה פרטית בלתי מוגה

א. דובר אודות עלי' לתורה ב"פ ביום אחד (ונזכרה גם הדוגמא מכהן שחזור ועולה לתורה כשאיך לוי בביהכנ"ס¹), ואמר הרש"ג, שאדמו"ר מהוריי"צ לא נהג לעלות לתורה ב"פ באותו יום, ושאל איך היתה הנהגת כ"ק אדנ"ע בענין זה. ואמר כ"ק אדמו"ר שליט"א: שמעתי מכ"ק מו"ח אדמו"ר, שלפעמים הי' כ"ק אדנ"ע עולה לתורה הן בשחרית והן במנחה — ביהכ"פ² ובתשעה באב³ [ולהעיר, שבת"ב החידוש גדול יותר, כיון שב' העליות (הן בשחרית והן במנחה) הם ממנין הקרואים], אף שבדרך כלל לא הי' עושה כן, באמרו: ר' נתן אדלער הי' נוהג בכל שבת לעלות לתורה ב"פ (כהן ומפטיר), אבי אדמו"ר מהר"ש הי' נוהג כן לפעמים, אבל אני — אינני יכול להרשות לעצמי ("פאָרגינען זיך").

[וואח"כ אמר:] כבר אמרתי כמ"פ ברבים⁴ שלפעמים הנני אומר דבר מסויים כדי לבחון אם מישהו יתעורר לשאול שלכאורה מפורש להיפך וכיו"ב, ובנוגע לפועל — לא שואלים, לא ב"חזרה", ולא בפתקא כו'. ועד"ז בנוגע להמדובר אודות ב' עליות — שכבר נדפס (בספר המנהגים, ובליקוט מנהגים שברשימות על מגילת איכה)⁵ בנוגע לתשעה באב, שלפעמים הי' כ"ק אדנ"ע עולה לתורה הן בשחרית והן במנחה, ואף אחד מהנמצאים כאן לא העיר על זה!

הרש"ג אמר (בבת-שחוק) שאדמו"ר האמצעי כותב בהקדמה לספריו⁶ שבדברים הנדפסים לא מעינים... ואמר כ"ק אדמו"ר שליט"א: אבל הוא לא נותן "יישר כח" על זה!...

הרש"ג אמר ששמע שעומדים להדפיס חלק שני מספר המנהגים⁷, וכנראה שכשיהי' דבר השלם אזי ילמדוהו. ואמר כ"ק אדמו"ר שליט"א: כאן נוהגים שעל כל דבר עושים החלטה ("אָפּשטימונג"). ובכן, יעשו עתה החלטה שכאשר ידפיסו חלק שני, אזי ילמדוהו כו'.

(4) סה"ש תש"ד ס"ע 160 ואילך.

(5) ראה תר"מ חניג ע' 280 ואילך.

(6) דרך חיים — בסופה.

(7) ראה בהקדמה לספר המנהגים בהערה.

(1) ראה שו"ע או"ח סקל"ה ס"ח.

(2) ראה גם "ליובאוויטש וחיילי" ע' 30.

(3) ראה גם תו"מ — רשימת היומן ע'

תד. וש"נ.

נזכר גם אודות "מפטיר יונה", שיש בזה ריבוי סגולות⁸, ולכן כולם חפצים ("יאָגן זיך") לזכות בזה. ונזכר גם מ"ש בכתבי האריז"ל⁹ אודות גודל המעלה שבעלי ד"שישי".

ב. הרש"ג הזכיר אודות מעלת סעודת מוצאי יוהכ"פ, שכ"ק מו"ח אדמו"ר אמר¹⁰ שעריכת סעודת מוצאי יוהכ"פ בהרחבה היא סגולה לעשירות.

כ"ק אדמו"ר שליט"א: סעודת מוצאי יוהכ"פ היא הסעודה היחידה ש"בת קול" מכרזת עלי¹¹, ומפרסמים אותה ע"י תקיעה בשופר¹².

הרש"ג הזכיר שיש מאמרי חסידות ממוצאי יוהכ"פ¹⁰, ואמר כ"ק אדמו"ר שליט"א שלא ידוע אם מאמרים אלו נאמרו בתוך הסעודה.

כ"ק אדמו"ר שליט"א: מציינו ש"אמרו עליו על בבא בן בוטא שהי' מתנדב אשם תלוי בכל יום חוץ מאחר יום כפורים יום אחד" (שאר ימות השנה הוא דאיכא למיחש בספק שמא חטא .. אבל השתא ליכא למיחש דהא כיפר יום הכפורים)¹³. ושואלים על זה: הרי בינתיים ישנו מוצאי יוהכ"פ? אך הענין הוא — שבמוצאי יוהכ"פ כל בני"הם בדרגא אחרת לגמרי (ללא שייכות לחטא כו').

ג. הרש"ג שאל האם צריך להכות על החזה באמירת "ועל חטאים" כמו ב"ועל חטא", ואמר כ"ק אדמו"ר שליט"א: מעולם לא נסתפקתי בזה, כי, מהיכי תיתי שיהי' חילוק בין לשון יחיד ללשון רבים. ושאל הרש"ג האם ידוע איך נהגו רבותינו נשיאינו בענין זה, ואמר כ"ק אדמו"ר שליט"א, שנדפס בספר השיחות תש"ה¹⁴, שאדמו"ר מהר"ש הי' בעל חשבונות, וכאשר א' החסידים שאל אותו כמה פעמים מכים על החזה ביוהכ"פ, הנה מהמספר שהשיב לו, ידע, שצריך להכות על החזה גם באמירת "ועל חטאים".

8 ראה גם תו"מ חמ"ח ס"ע 80. וש"נ.
 9 ראה תו"מ ח"ב ע' 48. וש"נ.
 10 ראה גם ר"ד בעת סעודת מוציאהכ"פ
 11 דאשתקד ס"ה (תו"מ חנ"א ע' 93). וש"נ.
 12 ראה שו"ע אדה"ז או"ח סתרכ"ד
 13 ס"ט. וש"נ.
 14 ראה שם סתרכ"ג בסופו. וש"נ.
 15 כריתות כה, א (ובפרש"י).
 16 ס"ע 9. וראה גם תו"מ — רשימת
 היומן ע' תו. וש"נ.